

The book cover features a whimsical illustration. A large, brown, herringbone-patterned coat is the central focus, with a grey and white cat with yellow eyes peeking out from the chest pocket. The coat is worn by a person whose legs and red shoes are visible. In the background, a small village with white houses and red roofs is nestled on a green hillside. A brown dog is standing on a path in the foreground, looking up towards the coat. The overall style is soft and painterly.

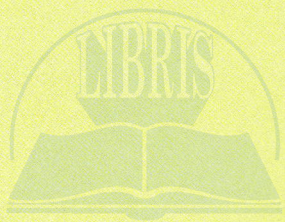
ION DRUȚĂ

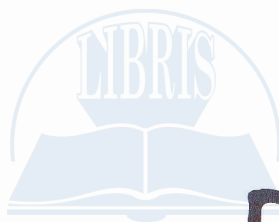
Balada celor cinci motănași

Ilustrații de

MIHAELA
PARASCHIVU

CARTIER *codobele*

ION DRUȚĂ

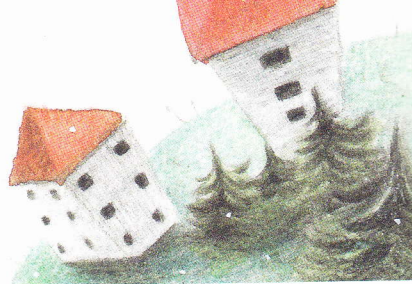
Balada celor cinci motănași

Ilustrații de

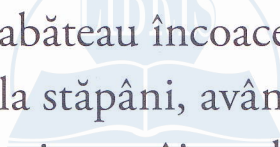
MIHAELA PARASCHIVU

CARTIER *codobela*

P ARTEA DE SUS A ORAȘULUI era socotită de pisici cel mai fericit colțișor de pe fața pământului și nu era mătă ce n-ar fi visat ca odată și odată să se mute într-acolo. Dumnezeu știe ce le ademenea în partea cea de oraș – poate piața mică, unde vânzătorii picurau veșnic în așteptarea cumpărătorilor și oricând puteai șterpeli câte ceva; poate livezile mari, unde mai puteai da de vrăbii bătrâne și mioape; poate acoperișurile vechi și umbrite, unde găsești întotdeauna o vecină gata să-ți asculte păsul...

Orișicum, partea de sus a orașului era socotită de mătă ca un fel de rai motănesc și se

abăteau încioace cine știe de pe unde. Multe trăiau la stăpâni, având nume și culcuș, altele trăiau de azi pe mâine, dar cea mai mare parte cutreierau grădinile să vadă de-s adevărate cele ce-au auzit ele despre traiul pisicilor de pe aici.

Apoi, într-o bună zi, a mai răsărit o mătă. N-a luat-o nimeni în seamă, că prea era caraghioasă – îi erau ciupite amândouă urechiușele și îi lipsea mai mult de jumătate de coadă. A cui era, Dumnezeu știe. Pesemne, era a nimănu – blana ei, albă cândva, devenise galbenă, dovada multor ani de pribegie. Începuse chiar a se sălbătăci – avea mersul moale, hoțesc, gata de fugă.

A umblat o bună jumătate de zi din ogradă în ogradă și, cum se vede, avea de gând să se mute cu traiul încioace. Căuta întruna ceva – era atât de preocupată, încât nici nu mai simțea când se luau câinii din urma ei. Abia când colții blestemaților

